

Jorn van Hoorn (1982)

Carpe Diem is niet langer meer een woord, het is vertaald naar doek, het is aan te raken, het leeft en beweegt. Je kunt er vóór staan, naar kijken er even naar lachen. De kunstenaar Jorn van Hoorn heeft een even vreemde als explosieve ontwikkeling doorgemaakt. Deze jonge, talentvolle kunstenaar begint in 2002 met schilderen. Geïnspireerd door zijn grote voorbeelden Herman Brood, Botero, Corneille, Picasso en de Zuid-Amerikaanse culturen, start van Hoorn met zijn ontdekkingstocht naar het vertalen van het Carpe Diem-gevoel op het witte doek.

Zijn eigen stijl wordt zijn levensstijl. Rond februari 2004 zit hij, in wat hij zelf noemt, de 'riposo' periode. Hij leert nu ook zijn leermeester Clemens Briels kennen, waarvoor hij 3 jaar werkt. In combinatie met Yoga en innerlijke rust creëert hij zijn typerende stijl en daarnaast een opmerkelijk aantal schetsen (3000). Na de Riposo periode breekt de ruwere Amsterdamse periode aan. Van Hoorn betreft een atelier in Amsterdam, waar hij Peter Klashorst leert kennen. Samen met Galerie Donkersloot richten zij de kunstenaarspartij 'Huisje, Boompje, Beestje' op, die meedoet aan de gemeenteraadsverkiezingen in Amsterdam. Zijn eigentijdse kijk op kunst en de vernieuwende technieken (enkel met plamuurmessen) doen hem opvallen in het Amsterdamse kunstcircuit. De kunstenaar wordt gevraagd om verschillende toonaangevende restaurants en clubs in Amsterdam mede te restylen zoals Palladium en het Leidseplein. Daarnaast zijn er exposities in diverse galleries.

'Mijn eigen vrolijkheid en positieve energie meegeven aan mensen. Hoewel mijn werk op het eerste gezicht vrolijk lijkt, zit er soms ook een vorm van verdriet in. Op een afstand lijkt het mooi, maar van dichtbij zie je het verdriet en pijn; een weerspiegeling van de westerse samenleving.'